

Research Paper

Designing an Educational System Model based on Leadership Children's Talent

Nadiya Amiri Rad¹, Seyed Rasul Hosseini^{2*}, Masome Oladiyan³

1. PhD student in the field of educational management, Islamic Azad University, Damavand Branch, Damavand, Iran

2. Associate Professor, Department of Educational Management, Farhangian University, Tehran, Iran

3. Assistant Professor, Islamic Azad University, Damavand branch (Tehran), Department of Educational Sciences, Tehran, Iran

Article Info:

Received: 2025/01/31

Accepted: 2025/03/13

PP: 64-81

Use your device to scan and read the article online:

DOI: 10.22098/ael.2025.14951.1534

Keywords:

Educational system, talent Leadership, children, kindergarten.

Abstract

Background and Objective: High-quality educational services and the design of specialized programs to identify students' interests and talents contribute to enhancing their academic achievements and personal growth. By implementing effective management systems, kindergartens can create an environment conducive to nurturing children's talents. The aim of the present study was to design an educational framework based on talent development in children.

research methodology: This research, in terms of its objective, was applied, and with regard to the data collection method, it was descriptive. Additionally, in terms of the nature of the data, it was qualitative. The study population consisted of experts and university professors specializing in child education, talent management, and child development. The data collection tool was semi-structured interviews. To assess the validity of the interviews, expert evaluations were used, and for reliability, a sample of interviews was selected and coded twice within a short, specified time interval. The inter-coder agreement between these two rounds of coding served as the basis for calculating reliability.

Findings: The results indicated that the educational system model based on nurturing children's talents includes six dimensions: philosophical and educational goals, content and curriculum planning, human resources, financial resources, technology and innovation, and evaluation and quality assessment. Additionally, it encompasses seventeen components: educational philosophy, educational goals, curriculum objectives, curriculum content, teaching-learning strategies, teacher training and support, teacher characteristics, preschool director characteristics, targeted budgeting, provision of educational resources, investment in technology and innovation, talent identification tools and data analysis, teacher training in technology, multidimensional assessment, formative (process-oriented) assessment, collaborative assessment, and diverse assessment tools.

Conclusion: This study aims to provide a framework for more effective management of children's talents in kindergartens and to assist in the better development of children in this age group. Additionally, it addresses one of the most important demands of parents regarding talent identification for their children. The results of this study could yield significant achievements in defining and implementing talent identification programs in kindergartens.

Citation: Amiri Rad, N., Hosseini, SR., & Oladiyan, M. (2025). Designing an Educational System Model based on Leadership Children's Talent. *Applied Educational Leadership*, 6(1), 64-81. [doi: 10.22098/ael.2025.14951.1534]

***Corresponding author: Seyed Rasul Hosseini**

Address: Associate Professor, Department of Educational Management, Farhangian University, Tehran, Iran

Tell: 09126162205

Email: hosseinirasul@cfu.ac.ir

Extended Abstract

Introduction:

The primary rationale for talent-based education is the development of children's competencies in alignment with their own aspirations. When an individual's education is well-suited and their talents are nurtured, it fosters happiness, a dynamic attitude, critical thinking skills, creativity, innovative thinking, and the sustained motivation to further cultivate their talents and competencies throughout life. Conversely, those who pursue education and careers misaligned with their innate abilities tend to be passive, exhibit lower creativity, show less concern for their life goals and future, and often fail to realize their self-actualization potential (Widatik, 2017; Pulungan, Syafaruddin, & Nasution, 2018). For many institutions, talent management remains a relatively novel concept in human resource management, despite its proven significance in enhancing organizational competitiveness (Tyagi, S., Singh, G., & Aggarwal, T., 2017). Character and ability development in the educational process should be a priority for every student. A key consideration for preschool children to properly engage in the learning process is the opportunity to cultivate their potential, interests, and talents based on their intrinsic motivation. According to Hasibuan (2022), development entails efforts to enhance technical, theoretical, conceptual, and ethical capacities in accordance with needs through structured education. Talent represents latent potential that requires systematic and rigorous development, as well as educational interventions, to be fully realized. In other words, talent is an inherent capacity possessed by individuals who demonstrate greater aptitude, enabling them to perform tasks more efficiently than those with lesser innate ability.

Methodology:

This study was conducted to design a talent management-based educational model for kindergartens in eastern Tehran. In terms of purpose, the research is applied, and regarding data collection, it follows a descriptive-survey approach. The nature of the data is qualitative. The study population consisted of kindergarten administrators in eastern Tehran, as well as academic experts and professors specializing in early childhood education, talent management, and child development. The sample size was determined using purposive sampling in accordance with the principle of theoretical saturation. Data collection continued until no new insights emerged, indicating redundancy in the responses. However, to ensure complete theoretical saturation, interviews were conducted up to the fifteenth participant, even though saturation was achieved by the twelfth interview, as no new themes or conceptual statements were identified beyond that point. The data obtained from expert interviews were analyzed using theoretical coding. This process involved distilling and summarizing the extensive interview data into key concepts and categories based on recurring themes across responses.

Results:

In the initial phase, primary concepts were extracted through open coding. This stage resulted in the identification and extraction of 75 distinct concepts.

Table 1: Final concepts

code	concepts
Philosophical dimension and educational goals	Educational Philosophy
	Educational Objectives
	Curriculum Objectives
Content dimension and lesson planning	Curriculum Content
	Teaching-Learning Strategies
	Teacher Training and Support
Human dimension and human resources	Characteristics of Teachers
	Characteristics of a Kindergarten Director
Financial and resource dimension	Targeted Budgeting
	Providing educational resources

Designing an Educational System Model based on Leadership Children's Talent

code	concepts
Technology and innovation dimension	Investing in Technology and Innovation
	Talent and Data Analytics Tools
	Teacher Training in Technology
Evaluation and quality measurement dimension	Multidimensional Assessment
	Formative Assessment (Process-Oriented)
	Participatory Assessment
	Various Assessment Tools

Discussion and conclusion:

Talent development in childhood represents an educational approach focused on identifying and nurturing children's innate abilities and interests, with the primary objective of fostering an optimal environment for their personal and cognitive growth. This pedagogical model emphasizes: Early talent identification, Continuous assessment, Tailored support systems provided by parents, educators, and mentors. This approach stands in contrast to traditional educational frameworks that predominantly emphasize standardized testing and uniform curricula for all learners. Its holistic orientation toward cultivating each child's unique potential constitutes a paradigm shift in early childhood education. Empirical research demonstrates that early exposure to specialized domains—particularly in fields such as arts, athletics, and sciences—exerts a significant influence on long-term achievement trajectories (Gubbins et al., 2020). Building upon this evidence base, the present study was designed to develop a comprehensive talent-based educational model for early childhood instruction. Key Theoretical Distinctions: Child-Centered Pedagogy: Shifts focus from institutional benchmarks to individual developmental pathways. Dynamic Assessment: Replaces static evaluation with ongoing developmental monitoring. Differentiated Support: Requires customized educational interventions based on emerging competencies. The proposed model addresses critical gaps in conventional systems by institutionalizing mechanisms for talent recognition and cultivation during foundational developmental stages.

Reference:

- Gubbins, E. J., Siegle, D., Peters, P. M., Carpenter, A. Y., Hamilton, R., McCoach, D. B., ... & Long, D. (2020). Promising practices for improving identification of English learners for gifted and talented programs. *Journal for the Education of the Gifted*, 43(4), 336-369. [10.1177/0162353220955241](https://doi.org/10.1177/0162353220955241)
- Hasibuan, S. (2022). The effect of organizational culture, principal leadership and motivation on teacher performance in madrasah. *Al-Tanzim: J. Manag. Pendidikan Islam*, 6, 41-53. [10.33650/al-tanzim.v6i1.3228](https://doi.org/10.33650/al-tanzim.v6i1.3228)
- Pulungan, F. H., Syafaruddin, & Nasution, W. N. (2018). Implementation of student talent development in extracurricular activities of Da'wah Cadre Course (KKD) in MAN 1 Medan. *Edu Religia Journal*, 2(1), 21 – 29. [10.18488/journal.61.2020.83.441.456](https://doi.org/10.18488/journal.61.2020.83.441.456)
- Tyagi, S., Singh, G., & Aggarwal, T. (2017). Talent management in education sector. *International Journal on Cybernetics & Informatics (IJCI)*, 6(1/2), 47-52. [10.5121/ijci.2017.6206](https://doi.org/10.5121/ijci.2017.6206)
- Widatik, S. (2017). *Developing student creativity and talent through extra curricular dance at SD Negeri 2 Paras* (Doctoral dissertation, Thesis. Muhamadiyah University of Surakarta: Faculty of Teacher Training and Education). [10.37899/journallaedusci.v1i6.288](https://doi.org/10.37899/journallaedusci.v1i6.288)

مقاله پژوهشی

طراحی الگوی نظام آموزشی مبتنی بر راهبری استعداد کودکان

نادیا امیری راد^۱، سید رسول حسینی^۲، معصومه اولادیان^۳

۱. دانشجوی دکتری رشته مدیریت آموزشی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد دماوند، دماوند، ایران.

۲. دانشیار، گروه مدیریت آموزشی، دانشگاه فرهنگیان، تهران، ایران..

۳. استادیار، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد دماوند (تهران)، گروه علوم تربیتی تهران، ایران

چکیده

مقدمه و هدف: ارائه خدمات آموزشی باکیفیت و طراحی برنامه‌های ویژه برای کشف علایق و استعدادهای کودکان پیش‌دبستانی، به بهبود دستاوردهای تحصیلی و رشد فردی آن‌ها کمک می‌کند. مراکز با اجرای سیستم مدیریت اثربخش می‌توانند زمینه راهبری استعداد کودکان را فراهم کنند. هدف مطالعه حاضر طراحی الگوی نظام آموزشی مبتنی بر راهبری استعداد کودکان بود.

روش‌شناسی پژوهش: این پژوهش، از لحاظ هدف، کاربردی و از نظر شیوه گردآوری داده‌ها توصیفی و از نظر نوع داده‌ها، کیفی بود. جامعه آماری مشکل از خبرگان و اساتید دانشگاهی دارای تخصص در زمینه آموزش کودکان، مدیریت استعداد، رشد کودکان بودند. ابزار گردآوری داده‌ها مصاحبه نیمه ساختاریافته بود که جهت سنجش روایی آن از ارزیابی قضاوت خبرگان استفاده شد و برای محاسبه پایایی، از میان مصاحبه‌های انجام گرفته چند مصاحبه به عنوان نمونه انتخاب و هر کدام از آن‌ها در یک فاصله زمانی کوتاه و مشخص دو بار کدگذاری شدند و میزان توافق بین این کدگذاری‌ها مبنای محاسبه پایایی قرار گرفت.

یافته‌ها: نتایج نشان داد که الگوی نظام آموزشی مبتنی بر راهبری استعداد کودکان شامل ۶ بعد فلسفی و اهداف آموزشی، محتوایی و برنامه‌ریزی درسی، انسانی و نیروی انسانی، مالی و منابع، فناوری و نوآوری، ارزیابی و کیفیت‌سنجی و هفده مولفه فلسفه آموزشی، اهداف آموزشی، اهداف برنامه درسی، محتوای برنامه درسی، راهبردهای یاددهی - یادگیری، آموزش و حمایت از معلمان، ویژگی‌های معلمان، ویژگی‌های مدیر مهد کودک، بودجه‌ریزی هدفمند، تامین منابع آموزشی، سرمایه‌گذاری در فناوری و نوآوری، ابزارهای استعدادیابی و تحلیل داده‌ها، آموزش معلمان در فناوری، ارزیابی چندبعدی، ارزیابی تکوینی (فرآیندمحور)، ارزیابی مشارکتی، ابزارهای ارزیابی متنوع بود.

بحث و نتیجه‌گیری: این مطالعه به ارائه چارچوبی به منظور مدیریت اثربخش‌تر استعدادهای کودکان در مراکز پیش‌دبستانی و کمک به رشد بهتر کودکان در این محدوده سنی پرداخت. علاوه بر این در این رابطه یکی از مهم‌ترین خواسته‌های والدین جهت استعدادیابی کودکان برآورده خواهد شد. نتایج این مطالعه می‌تواند دستاوردهای خوبی در راستای تعریف و پیاده سازی برنامه های استعدادیابی در مراکز پیش‌دبستانی داشته باشد.

اطلاعات مقاله:

تاریخ دریافت: ۱۴۰۳/۱۱/۱۲

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۱۲/۲۳

شماره صفحات: ۶۴-۸۱

از دستگاه خود برای اسکن و خواندن مقاله به صورت آنلاین استفاده کنید:

DOI: 10.22098/ael.2025.14951.1534

واژه‌های کلیدی:

نظام آموزشی، راهبری استعداد، کودکان، مراکز پیش‌دبستانی.

استناد: امیری راد، نادیا، حسینی، سید رسول، اولادیان، معصومه. (۱۴۰۴). طراحی الگوی نظام آموزشی مبتنی بر راهبری استعداد کودکان. فصلنامه علمی -

پژوهشی رهبری آموزشی کاربردی، ۵(۴)، ۸۱-۶۴. doi: 10.22098/ael.2025.14951.1534

*نویسنده مسئول: سید رسول حسینی

نشانی: دانشیار، گروه مدیریت آموزشی، دانشگاه فرهنگیان، تهران، ایران.

تلفن: ۰۹۱۲۶۱۶۲۲۰۵

پست الکترونیکی: hosseinirasul@cfu.ac.ir

مقدمه

آموزش پیش‌دبستانی، که شامل برنامه‌های ساختاریافته‌ای برای کودکان ۳ تا ۵ ساله است، به‌طور گسترده‌ای به عنوان پایه‌ای اساسی برای یادگیری مادام‌العمر و توسعه شخصی شناخته می‌شود. از نظر تاریخی، اهمیت آموزش اوایل کودکی با شروع از جنبش‌های فلسفی در اواخر قرن هجدهم که بر اهمیت محیط‌های یادگیری اولیه تأکید می‌کردند، تکامل یافته است. امروزه، پژوهش‌ها نشان داده‌اند که آموزش پیش‌دبستانی با کیفیت بالا منجر به مزایای شناختی، اجتماعی و عاطفی قابل توجهی می‌شود و عملکرد تحصیلی و رفاه کودکان را به‌طور چشمگیری در طول مسیر آموزشی آن‌ها بهبود می‌بخشد (Akbarovna, 2024). همه انسان‌ها از کودکی تا بزرگسالی محیط‌های متفاوتی را تجربه می‌کنند. بعد از تولد، اولین محیطی که فرزندان در معرض آن قرار می‌گیرند، حلقه خانواده است که در آن والدین می‌توانند تأثیرات بسزایی در شکل‌گیری انگیزه آموزشی کودکان پیش‌دبستانی مستعد در خانه و مدرسه داشته باشد (Garn et al., 2010). فراتر از خانواده، مدرسه اولین محیط متفاوت برای کودکان خواهد بود. این مرحله تا آنجا اهمیت دارد که در تعریف جدید نظام آموزشی، مرحله «پایه» نامیده می‌شود. با در نظر گرفتن دوره پیش از ابتدایی و دوره ابتدایی به عنوان اولین مرحله آموزش کودکان، فرصت مناسبی برای کسب تربیت و یادگیری سبک ارتباط خوب با دیگران است. این مرحله، فرصتی است که استعدادهای هر کودک به تدریج شکوفا می‌شود. یکی از مشکلات اصلی که اغلب مطرح می‌شود، تفاوت‌های فردی کودکان پیش‌دبستانی است. مهم‌ترین جنبه تفاوت‌های فردی، استعدادهای فردی است. بنابراین مهم‌ترین رسالت آموزش، کشف استعدادهای فردی و سوق دادن آن‌ها به سوی شکوفایی و توسعه است. تنوع استعدادهای و تفاوت‌های فردی در انسان از موارد مهمی است که باید در تربیت در نظر گرفته شوند (Friskawati, 2022). هدایت استعدادهای کودکان در مراکز پیش‌دبستانی جنبه‌ای حیاتی از آموزش اوایل کودکی است، چرا که پایه‌ای برای رشد شناختی، اجتماعی و عاطفی آن‌ها فراهم می‌کند. شناسایی و پرورش توانایی‌های ذاتی در این مرحله شکل‌دهنده نه تنها اعتماد به نفس و رشد شناختی را تقویت می‌کند، بلکه کودکان را با مهارت‌های ضروری برای موفقیت آینده مجهز می‌سازد (Hertzog et al., 2018). فرآیند توسعه استعداد در کودکان تحت تأثیر عوامل مختلفی قرار دارد، از جمله مشارکت والدین، مربیان و محیط، که همگی به کشف علایق و توانایی‌های کودک کمک می‌کنند (Piirto, 2021).

ارائه خدمات خوب به کودکان پیش‌دبستانی برای به دست آوردن جایگاهی متناسب با علایق و استعدادهایشان یکی از مصادیق رفع نیازهای کودکان پیش‌دبستانی است. بر اساس مطالعه (Arifin et al, 2018)، سطح تحصیلی و غیرعلمی پایین دستاوردهای به‌دست‌آمده در هر مؤسسه از فقدان اثربخشی سیستم مدیریت کودکان پیش‌دبستانی ناشی می‌شود. بنابراین مراکز آموزشی باید سعی کند برنامه‌ای ویژه جهت کشف علایق و استعدادهای کودکان پیش‌دبستانی تهیه نماید زیرا یکی از راه‌های کشف علایق و استعدادهای کودکان پیش‌دبستانی برنامه‌ای است که توسط مدرسه ساخته می‌شود (Hidayat, A. Z., Zulaikha, S., & Rochanah, S., 2023). در این رابطه در کشور ایران در آیین‌نامه هدایت تحصیلی کودکان پیش‌دبستانی مصوبه نهصد و بیست و هفتمین (۹۲۷) جلسه شورای عالی آموزش و پرورش، مطرح شده است، استعدادیابی به منظور هدایت کودکان پیش‌دبستانی به سوی رشته‌ها و حرف و مهارت‌های مورد نیاز حال و آینده کشور متناسب با استعدادهای، علاقه‌مندی و توانایی آنان به عنوان راهکار؛ شناسایی و شناساندن استعداد، توانایی، علاقه و ویژگی‌های شخصیتی کودکان پیش‌دبستانی در ماده دوم این آیین‌نامه از امور مهمی هستند که در سیستم آموزشی کشور باید مورد توجه قرار بگیرند. بر این اساس مدرسه باید بتواند تمامی نیازهای کودکان پیش‌دبستانی از جمله کانالیزه کردن علایق و استعدادهای کودکان پیش‌دبستانی را تسهیل نماید. با این وجود در فضای آموزش و پرورش کشور، گسست نامطلوبی در زمینه راهبری استعدادهای و توانمندی‌های ذهنی و شناختی کودکان پیش‌دبستانی وجود دارد (Rahnamaei, 2017).

شناسایی استعدادهای کودکان پیش‌دبستانی گام اولیه در آغاز نوآوری در آموزش و پرورش است. معمولاً بعد از ۹ یا ۱۰ سالگی، شناسایی و تشخیص استعداد در کودکان امکان‌پذیر است. تشخیص و شناسایی استعدادهای کودکان گام مهمی در ایجاد خلاقیت در بین آن‌هاست. اخیراً اصطلاح استعداد و همچنین مشکلات کار با کودکان تیزهوش با اهمیت اجتماعی که گام مهمی در راه حل آن است، به رسمیت شناخته شده است. پدیده آموزش کودکان و شناسایی استعدادهای آن‌ها در نیمه دوم قرن بیستم به طور فعال مورد بحث قرار گرفت. از آن زمان تاکنون آثار زیادی در این زمینه نوشته شده است، برنامه‌های ویژه‌ای برای کار با کودکان با استعداد ایجاد شده است، از جمله برنامه

کودکان تیزهوش که در آن مفهوم کار درباره استعداد توسعه یافته است و در عین حال خانواده با کودکان تیزهوش به صورت فردی با پدیده تیزهوشی و مشکلات پشت سر آن مواجه می‌شود. استعداد کودکان را می‌توان تنها در فرآیند آموزش و پرورش، در فرآیند اجرای یک یا آن فعالیت معنادار توسط کودک تعیین و مطالعه نمود. تجلی توانایی‌های ذهنی در کودک به فرصت‌های فوق‌العاده سال‌های کودکی مربوط می‌شود. مشکل اصلی در شناسایی نشانه‌های استعداد در دوران کودکی این است که تشخیص یک فرد مستقل نسبت به سن آنها آسان نیست (Norqobilova & To'Rayeva, 2022). بر همین اساس، راهبری استعداد در افراد بویژه کودکان در مدارس یکی از دغدغه‌های اصلی آموزش و پرورش در کشورهای امروزی عنوان شده است (KARADUMAN, E., & KAVAN, 2022). در همین راستا آموزش در همه جای دنیا به سوی توسعه شناسایی توانایی‌های برتر شناختی، شناسایی استعدادها، تمرکز بر روی توسعه آنها در مدارس و توانمند نمودن کودکان پیش‌دبستانی پیش رفته است. مسئله مهم این است که شناسایی استعدادها در کودکان توسط والدین و گاهی خود کودکان بدرستی صورت نمی‌گیرد و تنها مسیر درست شناسایی و راهبری استعدادها در نظام آموزش و پرورش است که می‌تواند مشکلات این فرایند را کمتر نماید (Krishnan, T. N., & Scullion, H, 2017). مک‌کینزی در گزارشی در سال ۱۹۹۸ مطرح نمود که استعداد بهترین ارزش جهت مبارزه است. بر همین اساس، شناسایی و توسعه استعدادها به عنوان دغدغه مهمی در نظام آموزش و پرورش مورد توجه قرار گرفته است.

اجرای آموزش مبتنی بر استعداد هنوز در ایران وجود ندارد (Azizi, 2020؛ Rahnamaei, 2020). کودکان پیش‌دبستانی اغلب با تحصیلات عمومی مواجه می‌شوند، زیرا شانس کسب آموزش حرفه‌ای معمولاً بر اساس تمایل به راه یافتن به درجات بالاتر و مورد علاقه جامعه است، نه استعداد دانش آموزان (Yohana, et al, 2020). گاردنر (۱۹۹۳)، معتقد است که حداقل یازده نوع هوش در اختیار انسان‌ها وجود دارد که عبارتند از: هوش موسیقایی، دیداری-فضایی، زبانی-کلامی، ریاضی-منطقی، جنبشی، بین فردی، درون فردی، طبیعت‌گرایانه، وجودی و معنوی. تعداد اندکی از مدارس به رشد استعدادهای کودکان توجه می‌کنند. افراد تمایل دارند پس از فارغ‌التحصیلی متناسب با استعداد خود به کار پردازند تا شایستگی‌ها و مشاغل خود را توسعه دهند. مدارس که کمتر به استعدادهای کودکان توجه می‌کنند، فارغ‌التحصیلانی با کیفیت پایین تولید می‌کنند که در مشاغل با مهارت پایین‌تر کار می‌کنند و توسعه شایستگی‌ها و مشاغل خود را دشوار می‌دانند. در دنیای امروزی دولت‌ها و جوامع بر استعداد کودکان پیش‌دبستانی تأکید دارند و آن را به عنوان جنبه‌ای که نیاز به توجه در فعالیت‌های آموزشی و یادگیری در مدارس دارد، طبقه‌بندی نموده‌اند. به طور کلی، معلمان می‌توانند استعدادهای کودکان پیش‌دبستانی خود را کشف کنند. با این حال، این واقعیت که رشد استعداد کودکان پیش‌دبستانی تحت تأثیر عوامل دیگر است، از طریق مشاهدات یا ارزیابی‌های راهنمایی و مشاوره معلمان به اندازه کافی مورد بررسی قرار نگرفته است. اگر کودکان پیش‌دبستانی در محیط آموزشی مساعد حمایت نشوند، استعداد کودکان پیش‌دبستانی رشد نمی‌کند (Yohana, et al, 2020). علاوه بر این، استعداد اگر توسط والدین کودکان پیش‌دبستانی مورد حمایت قرار نگیرد، به‌ویژه در زمینه تحصیلات فرزندشان، عملکرد مطلوبی نخواهد داشت. باید توجه داشت که مدارس به طور کامل مسئول آموزش کودک نیستند، زیرا تصور می‌شود که بسیاری از عوامل دیگر از جمله نقش دولت، محیط مدرسه، مشارکت والدین، نقش معلمان و تأثیر محیط اجتماعی و فیزیکی اطراف کودک بر رشد استعداد کودکان پیش‌دبستانی تأثیر می‌گذارند (Agung,., 2019؛ Folaranmi, 2019؛ Tjalla, 2020).

دلیل اصلی آموزش مبتنی بر استعداد، توسعه شایستگی‌های کودکان است که مطابق با خواسته‌های خودشان باشد. اگر تحصیلات فرد مناسب باشد و استعدادهای او پرورش یابد، این امر منجر به شادی، نگرش پرنرژی، مهارت‌های تفکر انتقادی، خلاقیت، تفکر نوآورانه و انرژی لازم برای ادامه رشد استعدادها و شایستگی‌های خود در مسیر زندگی می‌شود. برعکس، کسانی که تحصیلات و شغلی را کسب می‌کنند که با استعدادهایشان مطابقت ندارد، منفعل هستند، خلاقیت کمتری دارند، کمتر به هدف زندگی و آینده‌شان اهمیت می‌دهند و اغلب پتانسیل خودسازی را درک نمی‌کنند (Pulungan, Syafaruddin, and Nasution, 2018؛ Widatik, 2017). برای بسیاری از موسسات، راهبری استعدادها علیرغم اثبات چندین برابر اهمیت و مزیت رقابتی آن برای سازمان، مفهومی نسبتاً بکر و جدید در حوزه مدیریت منابع انسانی است (Tyagi, S., Singh, G., & Aggarwal, T, 2017). پرورش شخصیت و توانایی‌ها در فرآیند

آموزشی کاری است که باید برای هر دانش آموز انجام شود. یکی از نکات کلیدی کودکان پیش دبستانی برای پیگیری صحیح فرآیند آموزشی این است که پتانسیل، علایق و استعدادهای خود را بر اساس علاقه خود شکوفا کنند. به گفته (Hasibuan, 2022)، توسعه به معنای تلاش برای ارتقای توانایی‌های فنی، نظری، مفهومی و اخلاقی بر اساس نیازها از طریق آموزش و پرورش است. زیرا استعداد پتانسیلی است که همچنان مستلزم توسعه جدی و منظم و تلاش‌های آموزشی است تا بتوان به آن پی برد، به عبارت دیگر استعداد، پتانسیلی است که در اختیار کسی است که با استعداد است و کار خود را سریع‌تر از فرد کم استعداد انجام می‌دهد. همانطور که (Fogarty, R. J., Kerns, G. M., & Pete, 2018)، تاکید نموده است که مدرسه، به ویژه معلم، نقش مهمی در روند رشد علایق و استعدادهای کودکان پیش دبستانی دارد، معلم باید بتواند به مشکلات پیش روی کودکان پیش دبستانی در فرآیند یادگیری به ویژه در راهبری استعدادهای و علایق کودکان پیش دبستانی کمک نماید. چگونه می‌توانیم توانایی‌های بالقوه کودکان را توسعه دهیم؟ به کودکان پیش دبستانی که برای برنامه‌های تیزهوشان و استعدادهای درخشان شناسایی می‌شوند، بر خلاف خدماتی که باید به همه کودکان پیش دبستانی داده شود، چه خدماتی باید ارائه شود؟ آیا برنامه‌های غنی سازی و استعدادهای درخشان می‌تواند به رشد استعدادهای و استعدادهای تحصیلی کمک کند؟ آیا با مشارکت کودکان پیش دبستانی در برنامه‌های غنی سازی یا استعدادهای درخشان می‌توان بهره‌وری خلاق را افزایش داد؟ چگونه می‌توانیم به کودکان کمک کنیم تا خلاقانه فکر کنند و فرصت‌ها را برای کارهای خلاقانه و انتخابی خود ارزش قائل شوند؟ (Reis & Renzulli, 2023). با توجه سوالات بدون پاسخ و دغدغه‌های موجود در زمینه راهبری و توسعه استعداد در کودکان پیش دبستانی به ویژه در سطح آموزش پیش دبستانی بواسطه حساس بودن این دوره آموزشی، این مطالعه به دنبال پاسخگویی به سوال است: الگوی نظام آموزشی مبتنی بر راهبری استعداد کودکان دارای چه ویژگی‌هایی است؟

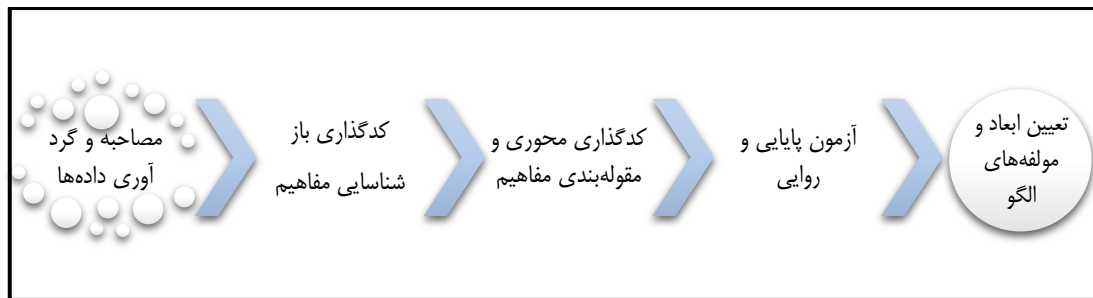
روش‌شناسی پژوهش

این پژوهش به منظور طراحی الگوی نظام آموزشی مبتنی بر راهبری استعداد کودکان در مهدهای کودک شرق شهر تهران صورت گرفته است. از نظر هدف، کاربردی و از نظر روش گردآوری داده‌ها توصیفی - پیمایشی و از نظر نوع داده‌ها، کیفی به شمار می‌رود. جامعه مورد مطالعه در این پژوهش شامل مدیران مهدهای کودک شرق تهران و خبرگان و اساتید دانشگاهی دارای تخصص در زمینه آموزش کودکان، مدیریت استعداد، رشد کودکان بود. ویژگی‌های اعضای نمونه آماری در جدول ۱ نشان داده شده است.

جدول ۱. ویژگی‌های جمعیت شناختی اعضای نمونه آماری

سن	جنسیت	سابقه کاری	تحصیلات
۴۷	مرد	۱۵ سال	کارشناسی ارشد
۴۰	مرد	۸ سال	دکتر
۳۹	مرد	۱۰ سال	کارشناسی ارشد
۵۱	زن	۱۳ سال	کارشناسی ارشد
۴۱	زن	۱۲ سال	دکتر
۵۱	زن	۲۰ سال	کارشناسی ارشد
۴۷	مرد	۱۱ سال	کارشناسی ارشد
۴۴	مرد	۱۷ سال	دکتر
۵۴	مرد	۳۰ سال	دکتر
۴۹	مرد	۱۷ سال	دکتر
۵۲	مرد	۲۲ سال	دکتر
۵۵	زن	۲۱ سال	دکتر
۵۷	مرد	۲۸ سال	دکتر
۴۴	مرد	۱۵ سال	دکتر
۴۸	مرد	۱۷ سال	دکتر

حجم نمونه آماری با استفاده از رویکرد نمونه‌گیری هدفمند و منطبق بر اصل اشباع نظری تعیین شد. بدین صورت که تا زمانی که داده‌های گردآوری شده ماهیت تکراری نداشت، کار گردآوری داده‌ها ادامه یافت. ولی زمانی که تحلیل داده‌ها حکایت از تکراری بودن داده‌ها داشته باشد، گردآوری آن متوقف شده و به اشباع نظری رسیده است. پس از مصاحبه با دوازدهمین نمونه اشباع نظری داده‌ها حاصل شد. بدین ترتیب که دیگر گزاره کلامی و مفهوم جدیدی بدست نمی‌آمد اما به جهت اطمینان کامل از اشباع نظری مصاحبه‌ها تا نمونه پانزدهم ادامه یافت. تجزیه و تحلیل داده‌های حاصل از مصاحبه با خبرگان از طریق روش کدگذاری نظری صورت گرفت. نتیجه این مرحله، تقطیر و خلاصه نمودن انبوه اطلاعات کسب شده از مصاحبه‌ها به درون مفاهیم و دسته‌بندی‌ها است که در این سؤالات مشابه هستند. در نمودار شماره (۱) فرایند اجرای تحقیق بیان شده است:

نمودار ۱: فرایند اجرای تحقیق

برای اطمینان از روایی پژوهش، از روش‌هایی مانند بررسی توسط اعضا، مثلث‌سازی منابع داده‌ها و بازبینی توسط همکاران استفاده شد. این روش‌ها به تأیید دقت و اعتبار یافته‌های پژوهش کمک کردند (Cohen, L., Manion, L., & Morrison, 2017). پایایی مصاحبه‌ها نیز با استفاده از روش توافق بین دو کدگذار^۱ با استفاده از فرمول شماره (۱) بررسی شد.

فرمول شماره (۱)

$$100 * (\text{تعداد کل کدها}) / (\text{تعداد کدهای مورد توافق} * 2) = \text{درصد توافق درون موضوعی}$$

میزان توافق بین کدگذاران برای مصاحبه‌های این مطالعه ۸۹ درصد بود که از استاندارد قابل قبول (۶۰ درصد) بالاتر بود و پایایی مناسب داده‌ها را نشان داد.

یافته‌ها

در مرحله اول از طرق کدگذاری باز، به استخراج مفاهیم اولیه پرداخته شد. در این مرحله تعداد ۷۵ مفهوم شناسایی و استخراج شدند. دومین گام در تحلیل کیفی داده‌ها، کدگذاری محوری و نامگذاری ابعاد و مولفه‌ها است. در ادامه نتایج مربوط به کدگذاری آورده شده است:

جدول ۲: مفاهیم نهایی

ابعاد	مولفه‌ها	شاخص‌ها	نمونه گزاره کلامی
بُعد فلسفی و اهداف آموزشی	فلسفه آموزشی	کودک محوری	اعتقاد به این که هر کودک دارای استعدادها و توانایی‌های منحصر به فرد است و نظام آموزشی باید به جای تحمیل برنامه‌های یکسان، بر نیازها و علایق فردی تمرکز کند.
		پرورش جامع‌ال شخصیت	تأکید بر رشد همه‌جانبه کودک، شامل ابعاد شناختی، عاطفی، اجتماعی، جسمی و خلاقانه.
		احترام به تفاوت‌های فردی	پذیرش این که کودکان با سرعت‌ها و سبک‌های یادگیری متفاوتی پیشرفت می‌کنند و نظام آموزشی باید انعطاف‌پذیر باشد.
		یادگیری مادام‌العمر	ایجاد علاقه به یادگیری و کشف در کودکان، به گونه‌ای که آن‌ها را برای

¹ Inter-Coder Reliability

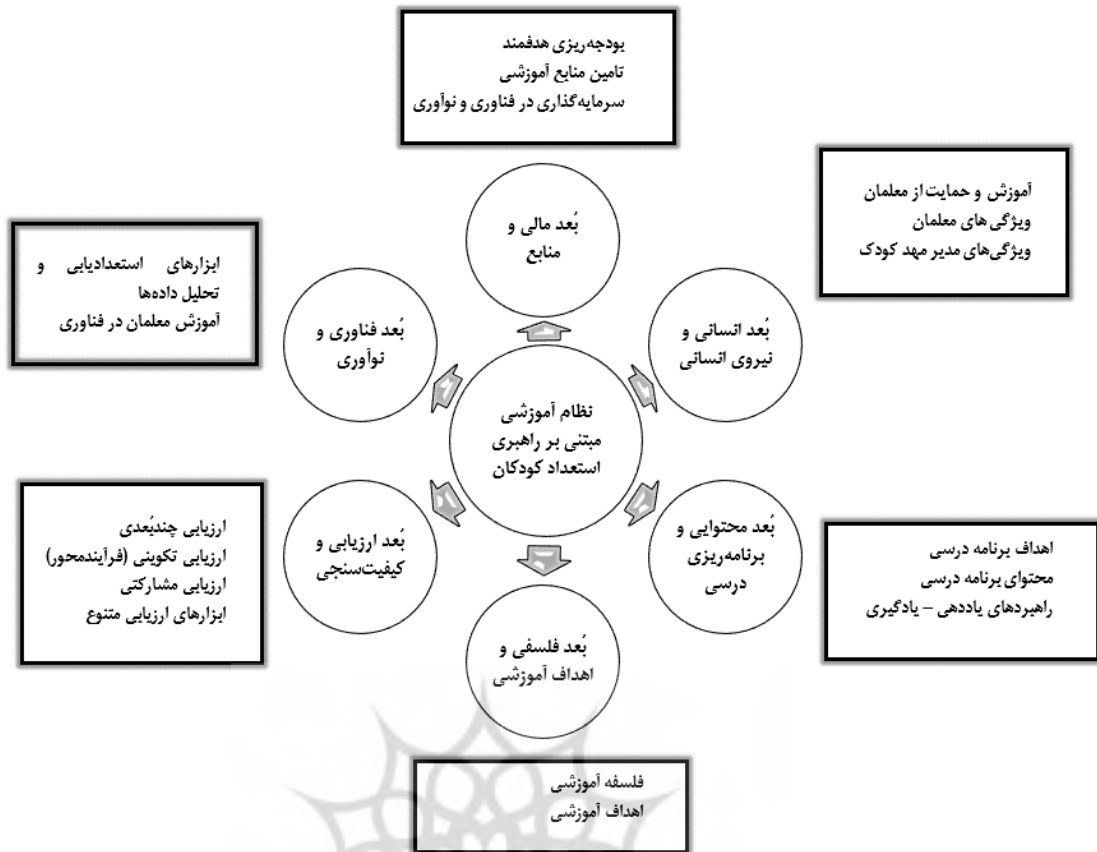
ابعاد	موفقه‌ها	شاخص‌ها	نمونه گزاره کلامی
اهداف آموزشی	توسعه مهارت‌های فردی تقویت خودباوری و اعتماد به نفس توسعه مهارت‌های اجتماعی و همکاری	شناسایی استعدادها	یادگیری مستقل در طول زندگی آماده کند توسعه روش‌ها و ابزارهایی برای شناسایی استعدادها و علایق کودکان در سنین پایین.
		پرورش خلاقیت و نوآوری	ایجاد محیطی که کودکان را به تفکر خلاق، حل مسئله و ایده‌پردازی تشویق کند.
		آماده‌سازی برای آینده	کمک به کودکان برای کشف و تقویت مهارت‌های منحصر به فرد خود، اعم از هنری، علمی، ورزشی یا اجتماعی.
		تعیین اهداف یادگیری فردی	ایجاد فضایی که کودکان در آن احساس ارزشمند بودن کنند و به توانایی‌های خود اعتماد داشته باشند.
اهداف برنامه درسی	توسعه مهارت‌های زندگی ایجاد محیطی شاد و پویا	شناسایی استعدادهای فردی	پرورش توانایی کار گروهی، ارتباط موثر و احترام به دیگران در کودکان.
		تقویت اعتماد به نفس کودکان	آموزش مهارت‌هایی که کودکان را برای مواجهه با چالش‌های آینده و تغییرات سریع جامعه آماده می‌کند.
		همکاری با خانواده‌ها	تنظیم اهداف یادگیری متناسب با استعدادها و نیازهای هر کودک تشخیص و شناسایی انواع مختلف استعدادهای کودکان، از جمله استعدادهای هنری، موسیقی، ریاضی، زبان، اجتماعی و غیره.
		توسعه مهارت‌های زندگی	سیاست‌های آموزشی مهدکودک مناسب از جمله نمرات آزمون پیشرفت بالاتر، نرخ پایین‌تر تکرار کلاس و آموزش ویژه، و پیشرفت تحصیلی بالاتر ایجاد محیطی امن و حمایتی به کودکان کمک می‌کند تا اعتماد به نفس خود را افزایش دهند.
بعد محتوایی و برنامه‌ریزی درسی	محتوای متمرکز بر توجه فردی به هر کودک توجه به تفاوت‌های فردی کودکان پیش‌دبستانی	آمادگی برای یادگیری مادام‌العمر	اطلاع‌رسانی به خانواده‌ها درباره پیشرفت کودکان و استعدادهای آن‌ها. جلب مشارکت خانواده‌ها در فرآیند پرورش استعدادهای کودکان. ارائه راهکارهایی برای تقویت استعدادهای کودکان در محیط خانه.
		پرورش استعدادها	پرورش مهارت‌های اجتماعی مانند همکاری، همدلی، ارتباط موثر و حل مسئله. تقویت مهارت‌های شناختی مانند تفکر انتقادی، خلاقیت و حل مسئله. توسعه مهارت‌های عاطفی مانند کنترل احساسات، مدیریت استرس و خودآگاهی فراهم کردن محیطی شاد، امن و انگیزه‌بخش برای بازی و یادگیری.
		محتوای متمرکز بر مهارت‌های اجتماعی و عاطفی کودکان	ایجاد روابط مثبت بین کودکان و مربیان. تشویق همکاری و تعامل بین کودکان.
		محتوای آموزشی منعطف/انعطاف‌پذیری در محتوا	ایجاد علاقه و انگیزه در کودکان برای یادگیری مستمر و کشف دنیای اطراف. پرورش روحیه کنجکاوی و جستجوگری در کودکان تجهیز کودکان به ابزارهای لازم برای یادگیری مستقل.
محتوای برنامه درسی	تنوع در فعالیت‌های آموزش	پرورش استعدادها	فراهم کردن فرصت‌های یادگیری متنوع و جذاب برای رشد و توسعه استعدادهای هر کودک. ارائه فعالیت‌های هدفمند و متناسب با هر استعداد، مانند کلاس‌های هنری، موسیقی، بازی‌های فکری و ایجاد محیطی حمایتی و تشویقی برای تقویت اعتماد به نفس کودکان و تشویق آن‌ها به تلاش بیشتر.
		محتوای متمرکز بر مهارت‌های اجتماعی و عاطفی کودکان	شناسایی نقاط قوت و ضعف هر کودک به صورت جداگانه. طراحی فعالیت‌های آموزشی متناسب با نیازهای هر کودک. ایجاد فرصت برای رشد و شکوفایی استعدادهای خاص هر کودک
		محتوای آموزشی منعطف/انعطاف‌پذیری در محتوا	پرورش تعاملات اجتماعی: ایجاد فرصت برای تعاملات اجتماعی به کودکان کمک می‌کند تا مهارت‌های ارتباطی و همکاری خود را تقویت کنند.
		تنوع در فعالیت‌های آموزش	توانایی تغییر و انطباق برنامه درسی با توجه به نیازهای و علایق کودکان. پرهیز از برنامه‌های خشک و از پیش تعیین شده. فعالیت‌های هنری: نقاشی، مجسمه‌سازی، موسیقی، نمایش و... فعالیت‌های علمی: آزمایش، مشاهده، کشف پدیده‌های طبیعی و... فعالیت‌های ریاضی: بازی‌های ریاضی، حل مسئله، منطق و...

ابعاد	موفقه‌ها	شاخص‌ها	نمونه گزاره کلامی
یادگیری	راهبردهای یاددهی - یادگیری	تنوع روش‌های تدریس	فعالیت‌های زبانی: داستان‌گویی، شعر، بازی با کلمات و...
		یادگیری هم‌تا به هم‌تا	فعالیت‌های حرکتی: بازی‌های گروهی، ورزش، رقص و...
		یادگیری از طریق بازی	فعالیت‌های اجتماعی: همکاری گروهی، حل تعارض، احترام به دیگران
		تشویق به یادگیری اجتماعی-عاطفی	استفاده از روش‌های تدریس متنوع برای پاسخگویی به سبک‌های یادگیری مختلف
آموزش و حمایت	آموزش و حمایت از معلمان	روش آموزش محیطی	تشویق کودکان به تعامل با یکدیگر و یادگیری از هم
		روش‌های یادگیری فعال	استفاده از بازی به عنوان ابزاری جذاب و موثر برای آموزش مفاهیم مختلف.
		توسعه حرفه‌ای	بازی یکی از بهترین راه‌ها برای یادگیری کودکان است. بازی‌های آموزشی می‌توانند به رشد شناختی، اجتماعی و عاطفی کودکان کمک کنند.
		تشویق کار تیمی	با درک مزایای رشدی بازی، مربیان تجربیات مبتنی بر بازی را در برنامه درسی خود گنجانده‌اند. این روش نه تنها خود هدایتی و مشارکت را افزایش می‌دهد، بلکه به کودکان کمک می‌کند تا مهارت‌های حل مسئله و اجتماعی ضروری برای رهبری آینده را توسعه دهند. بازی به عنوان بخشی جدایی‌ناپذیر از فرآیند یادگیری در نظر گرفته می‌شود، زیرا فرصت‌هایی را برای کودکان فراهم می‌کند تا مسئولیت‌ها را بر عهده بگیرند، با دیگران همکاری کنند و در یک محیط حمایت‌کننده از چالش‌ها عبور کنند.
بعد انسانی و نیروی انسانی	بعد انسانی و نیروی انسانی	روش‌های یادگیری فعال	محیط‌های حمایتی باید به طور فعال یادگیری اجتماعی-عاطفی را از طریق راهبردهای آموزش عمدی ترویج دهند. مربیان می‌توانند آموزش مهارت‌های اجتماعی و عاطفی را در برنامه‌های روزمره قرار دهند و به کودکان کمک کنند همدلی، تنظیم عاطفی و توانایی‌های حل مسئله را توسعه دهند. به عنوان مثال، به اشتراک گذاشتن داستان‌های شخصی در مورد احساسات می‌تواند به کودکان کمک کند تا احساسات خود را درک کرده و بیان کنند و راهبردهایی برای مدیریت تجارب عاطفی مختلف در اختیار آنها قرار دهد.
		توسعه حرفه‌ای	اجرای آموزش محیطی می‌تواند هوش‌های خاصی مانند هوش طبیعی‌گرا را از طریق فعالیت‌هایی مانند باغبانی و بازی‌های خلاقانه تقویت کند. این رویکرد به کودکان کمک می‌کند تا با محیط اطراف خود ارتباط برقرار کنند و مهارت‌های تفکر انتقادی را توسعه دهند.
		تشویق کار تیمی	تشویق کودکان به بازی‌های نمادین برای تقویت خلاقیت و تخیل
		آموزش معلمان	بازی‌های ساختمانی: فراهم کردن مواد و ابزار برای ساخت سازه‌های مختلف و تقویت مهارت‌های حل مسئله.
ویژگی‌های	ویژگی‌های	روش‌های یادگیری فعال	بازی‌های هدایت شده: طراحی بازی‌هایی که به طور خاص برای پرورش مهارت‌های خاص مانند حل مسئله، خلاقیت و همکاری گروهی طراحی شده‌اند.
		توسعه حرفه‌ای	آموزش معلمان برای شناسایی و پرورش استعدادهای و پتانسیل رهبری کودکان.
		تشویق کار تیمی	تشویق کار تیمی میان معلمان برای به اشتراک گذاشتن بهترین روش‌ها و روش‌های نوآورانه تدریس.
		آموزش معلمان	تأمین بودجه برای آموزش مداوم معلمان در زمینه‌های جدید مانند روش‌های تدریس خلاقانه، استعدادیابی و روان‌شناسی کودک.
بعد انسانی و نیروی انسانی	بعد انسانی و نیروی انسانی	روش‌های یادگیری فعال	مربیان تعهد خود را به ایجاد یک جامعه یادگیری دلسوز از طریق اقدامات و نگرش‌های خود نشان می‌دهند که بر تمایلات و اعتماد به نفس مادام‌العمر کودکان تأثیر می‌گذارد. آنها از دانش خود در مورد هر کودک و خانواده آنها برای ایجاد تجربیات یادگیری معنادار و در دسترس استفاده می‌کنند که منعکس‌کننده زندگی و فرهنگ‌های متنوع دانش‌آموزان آنها است. این رویکرد نه تنها ویژگی‌های رهبری کودکان را پرورش می‌دهد، بلکه اهمیت همدلی و ارتباط موثر را نیز تقویت می‌کند.
		توسعه حرفه‌ای	قدردانی از معلمان که در پرورش استعدادهای و رهبری کودکان پیش‌دبستانی برجسته هستند.
		تشویق کار تیمی	معلمان مؤثر نیازها و بازخوردهای کودکان پیش‌دبستانی را در اولویت قرار می‌دهند و محیطی حمایتی ایجاد می‌کنند که رشد فردی را پرورش دهد.
		آموزش معلمان	رویکرد متمرکز بر کودک

ابعاد	مولفه‌ها	شاخص‌ها	نمونه گزاره کلامی
	معلمان	دانش و اشتیاق	درک عمیق از موضوع و اشتیاق به تدریس ضروری است. این کمک می‌کند تا درس‌ها جذاب شوند و کنجکاوی کودکان پیش‌دبستانی را تحریک کند
		انعطاف‌پذیری و سازگاری	معلمان باید قادر به سازگاری با سبک‌های یادگیری مختلف باشند و بتوانند روش‌های تدریس خود را برای برآورده کردن نیازهای متنوع کودکان پیش‌دبستانی تغییر دهند
		مهارت‌های همکاری	مهارت‌های بین فردی قوی برای همکاری با والدین، همکاران و جامعه به منظور حمایت از توسعه استعدادها ضروری است.
		عملکرد بازتابی	معلمان عالی درگیر خودبازتابی مداوم و توسعه حرفه‌ای هستند تا استراتژی‌های تدریس خود را بهبود بخشند و بهتر از کودکان پیش‌دبستانی خود حمایت کنند. مدیران مؤثر مهدکودک ویژگی‌های رهبری قوی، از جمله هوش هیجانی را نشان می‌دهند که به آن‌ها این امکان را می‌دهد تا نیازهای عاطفی کودکان و کارکنان را درک و به آن‌ها پاسخ دهند. این برای ایجاد یک محیط حمایتی که استعدادهای کودکان را پرورش می‌دهد، حیاتی است.
ویژگی‌های مدیر مهد کودک	مهارت‌های مدیریت تطبیقی		آن‌ها باید در شرایط بحرانی سازگار باشند تا ثبات را حفظ کرده و راهنمایی ارائه دهند. این شامل پاسخگویی به نیازهای منحصر به فرد هر کودک و تنظیم شیوه‌های آموزشی به‌طور متناسب است.
	حمایت از مربیان		مدیران باید فرهنگی از مراقبت و نگرانی را پرورش دهند و اطمینان حاصل کنند که هم معلمان و هم کودکان احساس ارزشمندی و حمایت می‌کنند. این شامل شناسایی و استفاده از استعدادهای متنوع کودکان برای بهبود تجربیات یادگیری آن‌ها است.
	توسعه حرفه‌ای مستمر		آن‌ها باید به آموزش و توسعه مداوم برای خود و کارکنانشان اولویت دهند تا از بهترین شیوه‌ها در آموزش کودکان و مدیریت استعدادها مطلع باشند.
	تخصیص بودجه برای برنامه‌های تخصصی		اختصاص بخشی از بودجه به برنامه‌های استعدادیابی، پرورش استعدادها و دوره‌های تخصصی (مانند هنر، علوم، فناوری و ورزش).
بودجه‌ریزی هدفمند	حمایت از مناطق محروم		تامین منابع مالی برای اطمینان از دسترسی کودکان در مناطق محروم به فرصت‌های پرورش استعداد.
	بودجه برای نوآوری		اختصاص بودجه به پروژه‌های نوآورانه آموزشی که به شناسایی و پرورش استعدادها کمک می‌کنند.
	تامین زیرساخت‌های فیزیکی		ساخت و تجهیز مدارس و مراکز آموزشی با امکانات مدرن و مناسب برای پرورش استعدادها. ایجاد فضاهایی که بتوانند برای فعالیت‌های مختلف (مانند هنر، علوم و ورزش) استفاده شوند.
	ابزارهای یادگیری متنوع		تهیه منابعی مانند کتاب‌های تخصصی، نرم‌افزارهای آموزشی، ابزارهای آزمایشگاهی و وسایل هنری.
تأمین منابع آموزشی	فضاهای یادگیری خلاقانه		ایجاد و تجهیز فضاهایی مانند آزمایشگاه‌ها، کارگاه‌های هنری، استودیوهای موسیقی و سالن‌های ورزشی
	فناوری آموزشی		تامین تجهیزات دیجیتال مانند کامپیوتر، تبلت، نرم‌افزارهای آموزشی و دسترسی به اینترنت پرسرعت.
	پلتفرم‌های دیجیتال		توسعه پلتفرم‌های آنلاین برای ارائه محتوای آموزشی شخصی‌سازی شده و پیگیری پیشرفت کودکان پیش‌دبستانی.
	ابزارهای استعدادیابی		استفاده از فناوری‌های نوین مانند هوش مصنوعی برای شناسایی استعدادها و تحلیل داده‌های آموزشی.
سرمایه‌گذاری در فناوری و نوآوری	پلتفرم‌های هوشمند استعدادیابی		استفاده از نرم‌افزارها و پلتفرم‌های مبتنی بر هوش مصنوعی برای شناسایی استعدادها و علایق کودکان از طریق تحلیل رفتار، عملکرد و پاسخ‌های آن‌ها.
	ارزیابی دیجیتال		استفاده از آزمون‌ها و ابزارهای ارزیابی آنلاین برای سنجش مهارت‌ها و استعدادهای کودکان به شیوه‌ای دقیق و شخصی‌سازی شده.
	سیستم‌های مدیریت یادگیری		استفاده از پلتفرم‌هایی که به معلمان و کودکان پیش‌دبستانی امکان می‌دهند برنامه‌های درسی را بر اساس نیازها و علایق فردی تنظیم کنند.
بُعد فناوری و نوآوری	ابزارهای استعدادیابی و تحلیل داده‌ها		

ابعاد	موفقه‌ها	شاخص‌ها	نمونه گزاره کلایی
آموزش معلمان در فناوری	آموزش معلمان در فناوری	محتوای آموزشی تطبیقی	ارائه محتوای آموزشی که به طور خودکار با سطح و سرعت یادگیری هر کودک تطبیق می‌یابد (مانند نرم‌افزارهای Adaptive Learning).
		بازی‌های آموزشی	استفاده از بازی‌های دیجیتال برای آموزش مفاهیم پیچیده و ایجاد انگیزه در کودکان.
		سیستم‌های پاداش دیجیتال	طراحی سیستم‌هایی که به کودکان برای دستیابی به اهداف آموزشی پاداش می‌دهند و آن‌ها را به پیشرفت تشویق می‌کنند.
		کارگاه‌های آموزشی	برگزاری دوره‌های آموزشی برای معلمان درباره استفاده از فناوری‌های نوین در تدریس.
ارزیابی چندبُعدی	ارزیابی چندبُعدی	آموزش ابزارهای خلاقانه	استفاده از ابزارهای دیجیتال مانند نرم‌افزارهای طراحی، ویرایش ویدئو و موسیقی برای پرورش خلاقیت
		آموزشی به معلمان	ارائه منابع و فرصت‌های یادگیری مداوم به معلمان برای به‌روزرسانی مهارت‌های فناورانه.
		توسعه حرفه‌ای	سنجش پیشرفت تحصیلی و مهارت‌های فکری مانند حل مسئله، تفکر انتقادی و خلاقیت.
		شناختی	ارزیابی مهارت‌های اجتماعی، هوش هیجانی و توانایی کار گروهی
ارزیابی تکوینی (فرآیندمحور)	ارزیابی تکوینی (فرآیندمحور)	عاطفی-اجتماعی	توجه به رشد جسمی و مهارت‌های حرکتی، به ویژه در حوزه‌هایی مانند ورزش و هنر
		جسمی-حرکتی	سنجش توانایی کودکان در ایده‌پردازی، خلق آثار هنری و حل مسئله به روش‌های نوآورانه.
		خلاقیت و نوآوری	ارزیابی مداوم پیشرفت کودکان در طول زمان، نه فقط در پایان دوره‌های آموزشی
		پایش مستمر	ارائه بازخوردهای مفید و تشویق‌کننده به کودکان برای بهبود عملکرد و رشد شخصی
بُعد ارزیابی و کیفیت‌سنجی	بُعد ارزیابی و کیفیت‌سنجی	بازخورد سازنده	استفاده از نتایج ارزیابی برای تنظیم برنامه‌های آموزشی و ارائه حمایت‌های فردی.
		یادگیری تطبیقی	تشویق کودکان به ارزیابی عملکرد خود و تعیین اهداف برای بهبود.
		خودارزیابی	استفاده از روش‌هایی که در آن کودکان عملکرد یکدیگر را ارزیابی و بازخورد ارائه می‌کنند.
		ارزیابی همتا	درگیر کردن والدین در فرآیند ارزیابی و دریافت بازخورد از آن‌ها درباره پیشرفت کودکان.
ارزیابی مشارکتی	ارزیابی مشارکتی	مشارکت والدین	استفاده از آزمون‌های استاندارد برای سنجش مهارت‌های پایه مانند ریاضی، علوم و زبان.
		آزمون‌های استاندارد	ارزیابی کودکان بر اساس پروژه‌ها، ارائه‌ها و کارهای عملی که نشان‌دهنده توانایی‌های آن‌ها است.
		پروژه‌ها و کارهای عملی	جمع‌آوری نمونه‌کارهای کودکان در طول زمان برای نمایش پیشرفت و دستاوردهای آن‌ها.
		پورتفولیو (کارنمای آموزشی)	

با توجه به تبیین‌های مطرح شده و نتایج این تحقیق می‌توان الگوی پیشنهادی تحقیق را مطابق نمودار شماره ۲ تدوین نمود. همانطور که در نمودار مشخص است الگوی نظام آموزشی مبتنی بر راهبری استعداد کودکان شامل شش بعد فلسفی و اهداف آموزشی، محتوایی و برنامه‌ریزی درسی، انسانی و نیروی انسانی، مالی و منابع، فناوری و نوآوری، ارزیابی و کیفیت‌سنجی بوده است

نمودار ۲: الگوی نظام آموزشی مبتنی بر راهبری استعداد کودکان

بحث و نتیجه گیری

راهبری استعداد کودکان، یک رویکرد آموزشی است که بر شناسایی و پرورش توانایی‌ها و علایق ذاتی کودکان تمرکز دارد و هدف آن ایجاد محیطی مناسب برای رشد شخصی و فکری آن‌ها است. این مدل آموزشی بر شناسایی زود هنگام استعدادهای، ارزیابی مستمر و ارائه حمایت‌های متناسب از سوی والدین، مربیان و راهنماها تأکید می‌کند. این رویکرد به دلیل تمرکز جامع‌نگر بر پتانسیل منحصر به فرد کودک، در تقابل با چارچوب‌های آموزشی سنتی قرار می‌گیرد که اغلب بر آزمون‌های استاندارد و برنامه‌های درسی یکسان برای همه تأکید دارند. پژوهش‌ها نشان می‌دهند که قرار گرفتن زود هنگام در معرض حوزه‌های خاص، به‌ویژه در زمینه‌هایی مانند هنر، ورزش و علوم، تأثیر قابل توجهی بر موفقیت بلندمدت افراد دارد (Gubbins, et al., 2020). بر همین اساس در مطالعه حاضر به طراحی الگوی نظام آموزشی مبتنی بر راهبری استعداد کودکان پرداخته شد. اولین بعد نظام آموزشی مبتنی بر راهبری استعداد کودکان، فلسفی و اهداف آموزشی بود. بعد فلسفی با این باور همسو است که آموزش باید پتانسیل و خلاقیت فردی را پرورش دهد. فلسفه کومنیوس به توسعه شخصیت و تصمیم‌گیری اخلاقی تأکید دارد و آموزش را که آزادی و مسئولیت را در یادگیرندگان پرورش می‌دهد، ترویج می‌کند (Kondrla, 2021). اهداف آموزشی شامل شناسایی و پرورش استعدادهای منحصر به فرد کودکان است که می‌توان از طریق شیوه‌های آموزشی متناسب به آن دست یافت. به عنوان مثال، آموزش در دوران کودکی بر توسعه مهارت‌های شناختی، عاطفی و اجتماعی کودکان از طریق راهنمایی ساختاریافته تمرکز دارد (Shatunova, 2015). علاوه بر این، سیستم‌هایی که پروژه‌ها و مسابقات نوآورانه را ادغام می‌کنند، می‌توانند مهارت‌های فنی و خلاقانه را تقویت کرده و کودکان پیش‌دستانی را برای نیازهای حرفه‌ای آینده آماده کنند. توسعه مؤثر استعدادهای نیازمند همکاری بین معلمان، والدین و مؤسسات است تا اطمینان حاصل شود که شیوه‌های آموزشی به نیازها و علایق کودکان پاسخگو است (Turner, et al., 2022). نتایج این بخش با مطالعاتی همچون (Kondrla, 2021؛ Shatunova, 2015؛

(Turner, et al, 2022؛ Bratko, 2024) همسو بوده است. به طور خلاصه، یک سیستم آموزشی مبتنی بر مدیریت استعداد با تعهد فلسفی به رشد فردی و تمرکز استراتژیک بر دستیابی به نتایج آموزشی معنادار مشخص می‌شود. دومین بعد نظام آموزشی مبتنی بر راهبری استعداد کودکان، بعد محتوایی و برنامه‌ریزی درسی بود. برنامه‌ریزی درسی در سیستم‌های آموزشی که بر مدیریت استعدادهای کودکان تمرکز دارند، شامل ادغام استراتژی‌های شناسایی، توسعه و نگهداری استعدادهای است. مدیریت مؤثر استعداد برای بهبود نتایج آموزشی و پاسخگویی به نیازهای متنوع کودکان پیش‌دبستانی حیاتی است. برنامه درسی باید انعطاف‌پذیر و متناسب با پرورش استعدادهای فردی باشد و اجازه دهد آموزش تفکیک‌شده‌ای که نیازهای مختلف کودکان پیش‌دبستانی را برآورده می‌کند، ارائه شود (Kusuma, R. P., & Sentosa, 2024). در سیستم‌های آموزشی که بر مدیریت استعدادهای کودکان تمرکز دارند، برنامه‌ریزی درسی نقش حیاتی در شناسایی و پرورش استعدادهای فردی ایفا می‌کند. یک برنامه درسی مبتنی بر استعداد به گونه‌ای طراحی شده است که به توانایی‌های منحصر به فرد کودکان پاسخ دهد و به معلمان کمک می‌کند تا برنامه‌های درسی و ارزیابی‌های متناسب با نقاط قوت و علایق کودکان را توسعه دهند. این رویکرد بر اهمیت مدیریت یادگیری تأکید دارد، جاییکه معلمان با ایجاد محیطی که خلاقیت و بیان فردی را تشویق می‌کند، یادگیری را تسهیل می‌کنند. نتایج این بخش از مطالعه با مطالعاتی همچون (Kusuma, R. P., & Sentosa, 2024؛ Illahi, et al, 2022) همسو بوده است. یک برنامه درسی به‌خوبی ساختاربندی‌شده که مدیریت استعداد را در اولویت قرار می‌دهد، می‌تواند به‌طور قابل‌توجهی نتایج آموزشی را بهبود بخشد و کودکان را برای چالش‌های آینده بهتر آماده نماید. سومین بعد نظام آموزشی مبتنی بر راهبری استعداد کودکان، بعد انسانی و نیروی انسانی بود. در سیستم‌های آموزشی که بر مدیریت استعدادهای کودکان تمرکز دارند، بعد انسانی و منابع انسانی نقش حیاتی دارند. هم‌راستایی استراتژی‌های مدیریت استعداد با اهداف سازمانی ضروری است. این هم‌راستایی به توسعه ذهنیت استعداد و ایجاد منابع انسانی برتر که نیازهای کنونی و آینده را برآورده می‌کند، کمک می‌کند (Saadat, V., & Eskandari, 2016). شیوه‌های مؤثر مدیریت منابع انسانی برای جذب، آموزش و نگهداری معلمان ماهر که می‌توانند استراتژی‌های مدیریت استعداد را به‌طور مؤثر اجرا کنند، ضروری است. همچنین، تأکید بر نتایج بلندمدت، مدیریت منابع انسانی پایدار در آموزش به تأثیرات گسترده‌تر مدیریت استعداد بر جامعه توجه می‌کند و اطمینان می‌دهد که شیوه‌های آموزشی به توسعه مثبت جامعه کمک می‌کند (Alkerdawy, 2016). نتایج این یافته‌ها با مطالعات (Saadat, V., & Eskandari, 2016؛ Alkerdawy, 2016) همسو بوده است. چهارمین بعد نظام آموزشی مبتنی بر راهبری استعداد کودکان، بعد مالی بود. ابعاد مالی و منابع در سیستم‌های آموزشی متمرکز بر راهبری استعدادهای کودکان برای پرورش مؤثر توسعه استعدادهای حیاتی هستند. مؤسسات آموزشی باید منابعی را برای توسعه چارچوب‌های جامع مدیریت استعداد اختصاص دهند که کودکان پیش‌دبستانی با استعداد را شناسایی، پرورش و حفظ کند. این شامل تأسیس مراکز اختصاصی برای توسعه استعداد و اجرای برنامه‌های هدفمند برای حمایت از استعدادهای جوان است (Kusuma, R. P., & Sentosa, 2024). مدیریت مؤثر هزینه‌های آموزشی ضروری است. تحقیقات نشان می‌دهد که درک و پیش‌بینی هزینه‌های مدیریت آموزش می‌تواند به بهینه‌سازی تخصیص منابع برای آموزش استعدادهای کمک کند و دسترسی عادلانه در مناطق مختلف را تضمین کند (Yang, L. H., Liu, B., & Liu, 2021). از سوی دیگر، تخصیص مؤثر منابع می‌تواند به‌طور قابل‌توجهی نتایج آموزشی را بهبود بخشد و بر روی حوزه‌هایی تمرکز کند که نوآوری و توسعه مهارت‌ها را تقویت می‌کند. این رویکرد برای پرورش استعدادهای باکیفیت که با نیازهای اجتماعی هم‌راستا هستند، ضروری است (Catacutan, et al, 2023). همچنین، ادغام فناوری در آموزش، تجربیات یادگیری را بهبود می‌بخشد و کودکان را برای چالش‌های آینده آماده می‌کند. به‌طور خلاصه، تمرکز استراتژیک بر این حوزه‌ها می‌تواند به یک سیستم آموزشی مؤثرتر منجر شود که استعدادهای کودکان را پرورش داده و آن‌ها را برای موفقیت‌های آینده آماده کند. پنجمین بعد نظام آموزشی مبتنی بر راهبری استعداد کودکان، بعد فناوری و نوآوری بود. ادغام فناوری و نوآوری در آموزش به‌طور قابل‌توجهی راهنمایی استعدادهای کودکان را تقویت می‌کند. شیوه‌های مدرن آموزشی بر تغییر از آموزش سنتی استعدادهای خاص به مدل گسترده‌تری از توسعه استعداد تأکید می‌کنند. این مدل بر توانایی‌های خاص حوزه‌ای تمرکز دارد و طبیعت توسعه‌ای استعداد را که در طول زمان از طریق فرصت‌های مختلف در داخل و خارج از مدرسه شکل می‌گیرد، شناسایی می‌کند (Olszewski-Kubilius, P., & Thomson, 2015). نوآوری‌هایی مانند سیستم‌های یادگیری یکپارچه با هوش مصنوعی، تجربیات یادگیری شخصی‌سازی شده را

تسهیل می‌کنند. این سیستم‌ها به نیازهای فردی کودکان پیش‌دبستانی سازگار می‌شوند و بازخوردهای متناسبی ارائه می‌دهند و یادگیری خودمدیریتی را تقویت می‌کنند (Soelistono, 2023). اجرای برنامه‌های درسی مستقل امکان انعطاف‌پذیری بیشتری در پرداختن به استعدادها و علایق منحصر به فرد کودکان پیش‌دبستانی را فراهم می‌کند. این رویکرد نتایج مثبتی در شناسایی و پرورش توانایی‌های کودکان پیش‌دبستانی نشان داده است. به طور خلاصه، استفاده از فناوری و چارچوب‌های نوآورانه آموزشی برای راهنمایی و توسعه مؤثر استعدادهای کودکان در چشم‌انداز پیچیده آموزشی امروز بسیار حیاتی است. ششمین بعد نظام آموزشی مبتنی بر راهبری استعداد کودکان، بعد ارزیابی و کیفیت‌سنجی بود. ابعاد ارزیابی و اندازه‌گیری کیفیت در سیستم‌های آموزشی، به‌ویژه در زمینه مدیریت استعدادهای کودکان، شامل چندین بعد حیاتی است. مدیریت کیفیت مؤثر در آموزش، فعالیت‌های ارزیابی و تحلیلی را برای دستیابی به نتایج برنامه‌ریزی شده ادغام می‌کند. این نیاز به یک رویکرد سیستماتیک دارد که سطوح مختلف سیستم آموزشی را در بر می‌گیرد و اطمینان می‌دهد که ارزیابی‌ها معتبر و قابل اعتماد هستند (Lavdina, Y., Gustun, O., & Antonov, E. 2021). استفاده از سیستم‌های یادگیری الکترونیکی تطبیقی امکان ارزیابی بالادرنج دستاوردهای کودکان پیش‌دبستانی را فراهم می‌کند. این رویکرد اطمینان می‌دهد که مواد ارزیابی با استانداردهای کیفیت مطابقت دارند که برای اندازه‌گیری دقیق استعدادهای و شایستگی‌های کودکان حیاتی است. به طور خلاصه، یک چارچوب جامع برای ارزیابی و اندازه‌گیری کیفیت برای مدیریت و پرورش مؤثر استعدادهای کودکان در سیستم‌های آموزشی بسیار حیاتی است.

محدودیت‌ها

- یکی از محدودیت‌های این مطالعه این بود که داده‌ها در سطح مراکز پیش‌دبستانی شهر تهران گردآوری شدند و این موضوع می‌تواند تعمیم‌دهی نتایج را در سایر شهرها محدود نماید.
- همچنین در مطالعه کیفی عدم امکان کنترل همه متغیرهای مزاحم یا اثرگذار محیطی و فردی در مدل تحقیق می‌تواند یک محدودیت به شمار آید.

پیشنهادهای

با توجه به نتایج پژوهش حاضر یکی از مفاهیم اصلی در طراحی الگوی نظام آموزشی مبتنی بر راهبری استعداد کودکان، بعد محتوایی و برنامه‌ریزی درسی است، پیشنهاد می‌شود در مطالعات آتی به تحلیل محتوای متون ارائه شده در مقطع پیش‌دبستانی از منظر تمرکز بر مهارت‌های اجتماعی و عاطفی کودکان، تمرکز بر توجه فردی به هر کودک، تمرکز بر انعطاف‌پذیری و تنوع در فعالیت‌های آموزشی مراکز پیش‌دبستانی پرداخته شود تا بتوان نقاط قوت و ضعف محتوای آموزشی این دوره را در راهبری استعداد کودکان شناسایی نمود. در ادامه به ارائه پیشنهادات کاربردی و اجرایی برای مدیران مراکز پیش‌دبستانی در راستای توسعه راهبری استعداد کودکان پرداخته شده است:

- پیشنهاد می‌شود مدیران مراکز پیش‌دبستانی رویکردهای تشخیصی را برای شناسایی استعدادها و قابلیت‌های خاص به کار بگیرند و به جای تکیه صرف بر معیارهای سنتی شایستگی، از این روش‌ها استفاده نمایند. این موضوع به‌ویژه برای کودکانی که ممکن است استعدادهای منحصر به فردی داشته باشند اما به‌طور گسترده‌ای شناسایی نمی‌شوند، اهمیت دارد.
- پیشنهاد می‌شود مدیران مراکز پیش‌دبستانی برنامه‌های آموزشی متنوعی را توسعه دهند که به حوزه‌های مختلف استعداد، مانند هنر، علوم و ورزش، پاسخ دهد. این شامل ایجاد فرصت‌هایی برای کودکان در راستای کاوش و توسعه علایق خود در یک محیط حمایتی است.
- همچنین پیشنهاد می‌شود مدیران مراکز پیش‌دبستانی بر رویکردی جامع به آموزش تأکید نمایند که نه تنها مهارت‌های تحصیلی بلکه رفاه اجتماعی، عاطفی و جسمی را نیز پرورش دهد. این می‌تواند شامل ادغام آموزش حرکتی و سلامت در برنامه درسی باشد.

ملاحظات اخلاقی

در مطالعه حاضر فرم‌های رضایت نامه آگاهانه توسط تمامی آزمودنی‌ها تکمیل شد.

حامی مالی

این مقاله برگرفته از رساله دکتری نویسنده اول این مقاله و به راهنمایی نویسنده دوم و با مشاوره نویسنده سوم است.

تعارض منافع

بنابر اظهار نویسندگان مقاله حاضر فاقد هرگونه تعارض منافع بوده است.

References

- Agung, I., & Widiputera, F. (2019). The effect of the use of gadget on psychosocial, socio-emotional, self-reliance, responsibility, and students learning results in elementary school. *Education Quarterly Reviews*, 2(1). <https://eric.ed.gov/?id=EJ1282637>
- Akbarovna, I. S. (2024). THE IMPORTANCE OF COMPARATIVE PEDAGOGY IN PRESCHOOL EDUCATION. *MASTERS*, 2(8), 22-27. <https://bestpublication.net/index.php/MASTERS/article/view/28>
- Alkerdawy, M. M. A. (2016). The relationship between human resource management ambidexterity and talent management: the moderating role of electronic human resource management. *International Business Research*, 9(6), 80-94. <http://dx.doi.org/10.5539/ibr.v9n6p80>
- Arifin, M. B. U. B., Nurdyansyah, N., & Rais, P. (2018). An Evaluation Of Graduate Competency In Elementary School. 125(Icigr 2017), 95-97. <https://doi.org/10.2991/Icigr-17.2018.23>
- AZIZI, GHOLAMREZA, EZATI, MITRA, & MOHAMMAD DAVOUDI, AMIR HOSSEIN. (2020). Presenting Talent Management Model in Tehran City Schools: A Qualitative Study. *JOURNAL OF SCHOOL ADMINISTRATION*, 8(3), 29-50. SID. <https://sid.ir/paper/964487/en> (In Persian)
- Bratko, M. (2024). Talent-management as an innovative strategy of corporate training and development of personnel of an educational organization. *Pedagogical Education: Theory and Practice. Psychology. Pedagogy*, 41(1), 6-12. <https://doi.org/10.33271/nvngu/2025-1/147>
- Catacutan, A., Kilag, O. K., Diano Jr, F., Tiongzon, B., Malbas, M., & Abendan, C. F. (2023). Competence-Based Curriculum Development in a Globalized Education Landscape. *Excellencia: International Multi-disciplinary Journal of Education* (2994-9521), 1(4), 270-282. <https://www.researchgate.net/profile/Felix-Jr-Diano/publication/376646350>
- Cohen, L., Manion, L., & Morrison, K. (2017). The ethics of educational and social research. In *Research methods in education* (pp. 111-143). Routledge. [10.4324/9781315456539-7](https://doi.org/10.4324/9781315456539-7)
- Fogarty, R. J., Kerns, G. M., & Pete, B. M. (2018). *Unlocking student talent: The new science of developing expertise*. Teachers College Press. https://www.dcms.uscg.mil/Portals/10/CG-1/psc/rpm/RPM-1/Boards-Panels/2018%20Registery/2018_Permanent_Regular_Retirees_min.pdf?ver=2018-04-10-124720-420
- Folaranmi A, A., Ajagun, G. A., & Samuel, M. (2019). Effect of Round-Robin Instructional Strategy on Senior Secondary School Students' Interest in Electrochemistry in Federal Capital Territory Abuja Nigeria. *Journal of Education and e-Learning Research*, 6(3), 129-134. [10.20448/journal.509.2019.63.129.134](https://doi.org/10.20448/journal.509.2019.63.129.134)
- Friskawati, G. F. (2022). Rethinking of Talent Identification and Development (TID) Program in Indonesia. *Kinestetik: Jurnal Ilmiah Pendidikan Jasmani*, 6(2), 222-230. [10.33369/jk.v6i2.22080](https://doi.org/10.33369/jk.v6i2.22080)
- Garn, A. C., Matthews, M. S., & Jolly, J. L. (2010). Parental influences on the academic motivation of gifted students: A self-determination theory perspective. *Gifted Child Quarterly*, 54(4), 263-272. [10.1177/0016986210377657](https://doi.org/10.1177/0016986210377657)
- Gubbins, E. J., Siegle, D., Peters, P. M., Carpenter, A. Y., Hamilton, R., McCoach, D. B., ... & Long, D. (2020). Promising practices for improving identification of English learners for gifted and talented programs. *Journal for the Education of the Gifted*, 43(4), 336-369. [10.1177/0162353220955241](https://doi.org/10.1177/0162353220955241)

- Hasibuan, S. (2022). The effect of organizational culture, principal leadership and motivation on teacher performance in madrasah. *Al-Tanzim: J. Manag. Pendidikan Islam*, 6, 41-53. [10.33650/al-tanzim.v6i1.3228](https://doi.org/10.33650/al-tanzim.v6i1.3228)
- Hertzog, N. B., Mun, R. U., DuRuz, B., & Holliday, A. A. (2018). Identification of strengths and talents in young children. <https://doi.org/10.1037/0000038-020>
- Hidayat, A. Z., Zulaikha, S., & Rochanah, S. (2023). EVALUATION OF STUDENT INTEREST AND TALENT DEVELOPMENT PROGRAM AT YASPORBI 1 ELEMENTARY SCHOOL. *International Education Trend Issues*, 1(3), 143-152. [10.56442/iet.v1i3.196](https://doi.org/10.56442/iet.v1i3.196)
- Illahi, R. K., Yunita, R., & Basri, W. (2022). Analysis of The Teacher'S Role in Learning Management in a Talent-Based Curriculum. *Ta'dib*, 25(2), 235-246. [10.31958/jt.v25i2.6857](https://doi.org/10.31958/jt.v25i2.6857)
- KARADUMAN, E., & KAVAN, N. (2021). Developing entrepreneurial skills of gifted students in the context of teachers' views. *Technology, Innovation and Special Education Research*. <https://www.tiserjournal.com/wp-content/uploads/2022/01/Developing-Entrepreneurial-Skills-of-Gifted-Students-in-the-Context-of-Teachers-Views-4.pdf>
- Kondrla, P. (2021). Freedom as a means and a goal in Comenius's philosophy of education. *Caritas et Veritas*, 11(2), 34-47. <https://caritasetveritas.cz/pdfs/cev/2021/02/05.pdf>
- Krishnan, T. N., & Scullion, H. (2017). Talent management and dynamic view of talent in small and medium enterprises. *Human Resource Management Review*, 27(3), 431-441. [10.1016/j.hrmr.2016.10.003](https://doi.org/10.1016/j.hrmr.2016.10.003)
- Kusuma, R. P., & Sentosa, B. M. (2024). Talent Management in the Knowledge Economy: Strategies for Attracting and Retaining Top Talent. *Indonesia Journal of Engineering and Education Technology (IJEET)*, 2(2), 408-414. [10.61991/ijeet.v2i2.78](https://doi.org/10.61991/ijeet.v2i2.78)
- Lavdina, Y., Gustun, O., & Antonov, E. (2021). The Visualization of Educational Measurement Results in Adaptive eLearning Systems for the Analysis of the Assessment Materials Quality. In *Графическо-конференция по компьютерной графике и зрению* (Vol. 31, pp. 308-317). [10.20948/graphicon-2021-3027-308-317](https://doi.org/10.20948/graphicon-2021-3027-308-317)
- Norqobilova, R., & To'Rayeva, M. (2022). Importance of talent in child development. <https://philpapers.org/rec/NORIOT-2>
- Olszewski-Kubilius, P., & Thomson, D. (2015). Talent development as a framework for gifted education. *Gifted child today*, 38(1), 49-59. [10.1177/1076217514556280](https://doi.org/10.1177/1076217514556280)
- Piirto, J. (2021). *Talented children and adults: Their development and education*. Routledge. <https://doi.org/10.4324/9781003238485>
- Pulungan, F. H., Syafaruddin, & Nasution, W. N. (2018). Implementation of student talent development in extracurricular activities of Da'wah Cadre Course (KKD) in MAN 1 Medan. *Edu Religia Journal*, 2(1), 21 – 29. [10.18488/journal.61.2020.83.441.456](https://doi.org/10.18488/journal.61.2020.83.441.456)
- Rahnamaei, Seyyed Ahmad. (2017) Comprehensive education based on regulating superior, good and average talents. *Bi-Quarterly Journal of Islam and Educational Research*, 9(2), 5-22 <https://eslampajoheshha.nashriyat.ir/node/175> (In Persian)
- Reis, S. M., & Renzulli, J. S. (2023). The schoolwide enrichment model: A focus on student strengths & interests. In *Systems and models for developing programs for the gifted and talented* (pp. 323-352). Routledge. [10.1177/026142941002600303](https://doi.org/10.1177/026142941002600303)
- Saadat, V., & Eskandari, Z. (2016). Talent management: The great challenge of leading organizations. *International Journal of Organizational Leadership*, 5, 103-109. [10.33844/IJOL.2016.60413](https://doi.org/10.33844/IJOL.2016.60413)
- Shatunova, O. V. (2015). Model of the System of Detection, Development and Support of Technical Talent of Children and Youth. *Mediterranean Journal of Social Sciences*, 6(6), 122-126. [10.5901/mjss.2015.v6n6s3p122](https://doi.org/10.5901/mjss.2015.v6n6s3p122)

- Soelistiono, S. (2023). Educational technology innovation: Ai-integrated learning system design in ails-based education. *Influence: International Journal of Science Review*, 5(2), 470-480. [10.54783/influencejournal.v5i2.175](https://doi.org/10.54783/influencejournal.v5i2.175)
- Strauss, A. L. (2008). *Continual permutations of action*. AldineTransaction. [https://books.google.com/books?hl=en&lr=&id=iy0HLMnkOdsC&oi=fnd&pg=PA19&dq=+Strauss+\(2008\)&ots=Thz5nbwGHU&sig=Gnpd2WeMB2MtfazIsLLaCf8hI4E#v=onepage&q=Strauss%20\(2008\)&f=false](https://books.google.com/books?hl=en&lr=&id=iy0HLMnkOdsC&oi=fnd&pg=PA19&dq=+Strauss+(2008)&ots=Thz5nbwGHU&sig=Gnpd2WeMB2MtfazIsLLaCf8hI4E#v=onepage&q=Strauss%20(2008)&f=false)
- Tjalla, A., & Sudrajat, U. (2020). The Influence of the Prevention, Advocacy, Distribution, Repair, and Adjustment Functions of Teacher Guidance and Counselling on the Psychosocial Conditions, Self-Reliance, and Competence of High School Students in DKI Jakarta Province. *International Journal of Education and Practice*, 8(1), 174-189. <https://ideas.repec.org/a/pkp/ijoeap/v8y2020i1p174-189id633.html>
- Turner, O. A., Coolican, H. J., & Bafadal, N. O. (2022). School infrastructure and talent development of high schools students in USA. *Journal of Education*, 5(5), 27-35. [10.53819/81018102t50124](https://doi.org/10.53819/81018102t50124)
- Tyagi, S., Singh, G., & Aggarwal, T. (2017). Talent management in education sector. *International Journal on Cybernetics & Informatics (IJCI)*, 6(1/2), 47-52. [10.5121/ijci.2017.6206](https://doi.org/10.5121/ijci.2017.6206)
- Widatik, S. (2017). *Developing student creativity and talent through extra curricular dance at SD Negeri 2 Paras* (Doctoral dissertation, Thesis. Muhammadiyah University of Surakarta: Faculty of Teacher Training and Education). [10.37899/journallaedusci.v1i6.288](https://doi.org/10.37899/journallaedusci.v1i6.288)
- Yang, L. H., Liu, B., & Liu, J. (2021). Research and development talents training in China universities—Based on the consideration of education management cost planning. *Sustainability*, 13(17), 9583. [10.3390/su13179583](https://doi.org/10.3390/su13179583)
- Yohana, C., Agung, I., Perdana, N. S., & Silisabon, S. (2020). A Study of Factors Influencing the Development of Student Talent. *International Journal of Education and Practice*, 8(3), 441-456. [10.18488/journal.61.2020.83.441.456](https://doi.org/10.18488/journal.61.2020.83.441.456)

